

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Durdíka a přísedících Šárky Surovické a Bc. Pavla Krejčí v hlavním líčení konaném dne 12. ledna 2015 v Praze

t a k t o :

obžalovani

Ing. J. P. ,

nar. v podnikatel v oboru realitní činnost a poskytování software, trvale bytem

Ing. M. V. ,

nar. v , obchodní zástupce, prokurista, společník a jednatel několika obchodních společností, trvale bytem

se podle § 226 písm. a) tr. řádu

z p r o š ť u j í o b ž a l o b y

Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 31.01.2012, sp. zn. 2 Zt 65/2012 pro skutky popsané pod body I. a II., kvalifikované jako trestný čin zneužívání pravomoci

veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) tr. zákona a trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 tr.zákona (jednání pod bodem I.) a jako zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) , odst. 2 písm. a), f) tr. zákoníku a přečin porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku, v případě obžalovaného Ing. M. V. spáchaný ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku (jednání pod bodem II.), kterých se měli dopustit tím, že

I.

obžalovaný Ing. J. P. samostatně ve dnech 19.08.2008 a 27.08.2008, v Praze, v sídle Úřadu Městské části Praha učinil jako zástupce starosty této městské části pro oblast investic a majetku za tuto městskou část dvě objednávky vedené obě pod č. 69/08/Če, kterými svěřil společnosti PM Partners s.r.o., IČ: 27638774, sídlem Rumburská 18, Praha 9, vypracování projektových dokumentací a výkazů výměr pro účely stavebního povolení, včetně inženýrských služeb na hrubé stavby bytových jednotek v půdních prostorách bytových domů v Praze B. 781/26, Č. 432/12, D. 1943/22, M. 257/6, O. 490/6, P. 391/9, S. 736/1, Š. 70/10, V. 606/12 a V. 839/15, za cenu 912.000,- Kč, ačkoli věděl, že společnost PM Partners, s.r.o. není schopna objednané služby sama poskytnout a tyto služby ve skutečnosti poskytne společnost ATELIER HESTIA s.r.o., IČ: 28371232, sídlem Rymáňská 282, Mníšek pod Brdy, kterou k tomu sám vybral, a to za 506.940,- Kč, přičemž tato cena by mohla být konečnou cenou i pro Městskou část Praha při přímém zadání zakázky společnosti ATELIER HESTIA s.r.o., následně však v důsledku neočekávaných změn rozsahu prací byla cena za služby zajištěné společností ATELIER HESTIA s.r.o. a proplacené společností PM Partners, s.r.o. zvýšena na 614.516,- Kč, čímž obžalovaný způsobil Městské části Praha škodu ve výši 297.484,- Kč, přičemž se tohoto jednání dopustil, ačkoli věděl, že jeho povinností vyplývající z § 35 odst. 1 ve spojení s § 34 odst. 3, § 72 odst. 2, § 97 odst. 1 a § 99 odst. 2 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, je využívat majetek hlavního města Prahy, který byl svěřen Městské části Praha účelně a hospodárně,

II.

obžalovaní Ing. J. P. a Ing. M. V. se v přesně nezjištěné době dohodli na společném postupu vedoucím k získání nájemních smluv se zvýhodněným nájemným ke dvěma budoucím bytům v půdní vestavbě domu v Praze D. 1943/22, které budou majetkem hlavního města Prahy svěřeným Městské části Praha a jejichž celková hodnota bude 36.688.200,- Kč, pro osoby jim blízké a na maximálním možném využití prostředků Městské části Praha na zhotovení těchto bytů a minimalizaci nákladů jejich a osob jim blízkých a následně obžalovaný Ing. J. P. v Praze, v sídle Úřadu Městské části Praha i jinde v průběhu let 2009 a 2010 jako zástupce starosty pro oblast investic a majetku a od 08.11.2010 jako starosta této městské části využil své klíčové úlohy při stanovení podmínek pro stavbu bytů v půdních prostorách domů v Praze B. 781/26, Č. 432/12, D. 1943/22, O. 490/6, V. 606/12, V. 839/15 a S. 736/1, a pro výběr budoucích nájemců těchto bytů i při následné realizaci a kontrole těchto procesů a svého vlivu na chod Úřadu Městské části Praha a přesně nezjištěným způsobem, zřejmě prostřednictvím úředníků Úřadu Městské části Praha kteří neznali skutečný důvod tohoto postupu, zajistil, aby výkaz výměr ke stavbě v domě v Praze D. 1943/22, zpracovaný spolu s projektovou dokumentací společností ATELIER HESTIA, s.r.o., obsahoval rozsah prací odpovídající zcela dostavěné stavbě, zatímco výkazy výměr k ostatním stavbám byly upraveny do podoby hrubých staveb, dále aby podle tohoto výkazu výměr a projektové

dokumentace proběhla výstavba bytových jednotek, v důsledku čehož Městská část Praha [redacted] uhradila za půdní vestavbu v domě v Praze [redacted] D [redacted] 1943/22, o 2.784.144,- Kč více, než by odpovídalo deklarovanému zhotovení pouze hrubé stavby, přičemž budoucí nájemníci tuto částku nemuseli ze svého vynaložit a navíc následně získali zvýhodněný nájem za stejných podmínek, jako kdyby bytovou jednotku převzali jako hrubou stavbu a dostavěli z vlastních prostředků, a stanovil podmínky výběru budoucích nájemců těchto bytů tak, aby s využitím jeho informací a pomoci ve zdánlivě transparentním výběrovém řízení uspěl obžalovaný Ing. M [redacted] V [redacted] a jeho dcera K [redacted] F [redacted] roz. V [redacted], což se také stalo, a dále zajistil, aby obžalovaný Ing. M [redacted] V [redacted] mohl práva k bytu převést na Mgr. E [redacted] H [redacted] přítelkyni syna obžalovaného Ing. J [redacted] P [redacted], která nesplnila podmínky soutěže, přičemž obžalovaný Ing. M [redacted] V [redacted] podle informací a s pomocí obžalovaného Ing. J [redacted] P [redacted] účelově nahlásil dne 21.01.2010 svůj trvalý pobyt do bytu užívaného obžalovaným Ing. J [redacted] P [redacted], aby tak splnil jedno z hodnotících kritérií výběru budoucích nájemců, ačkoli v tomto bytě nikdy trvale nebydlel, dne 26.01.2010 podal přihlášku do soutěže o budoucího nájemce bytu v domě v Praze [redacted] D [redacted] 1943/22 a předstíral zájem v tomto bytě bydlet, neboť to bylo podmínkou výběru, dále zařídil podání přihlášky své dcery K [redacted] F [redacted] roz. V [redacted], do soutěže o budoucího nájemce druhého bytu v domě v Praze [redacted] D [redacted] 1943/22, a následně v průběhu srpna až října 2010 poskytl veškerou potřebnou součinnost k převodu jeho práv k jím vysoutěženému bytu na Mgr. E [redacted] H [redacted], čímž obžalovaný Ing. J [redacted] P [redacted] s pomocí obžalovaného Ing. M [redacted] V [redacted] způsobil Městské části Praha [redacted] škodu ve výši nejméně 2.784.144,- Kč a uvedeného jednání se dopustil, ačkoli věděl, že jeho povinností vyplývající z § 35 odst. 1 ve spojení s § 34 odst. 3, § 72 odst. 2, § 97 odst. 1 a § 99 odst. 2 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, je využívat majetek hlavního města Prahy, který byl svěřen Městské části Praha [redacted] účelně a hospodárně,

neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro něž jsou oba obžalovaní stíháni.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená Městská část Praha [redacted] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 2 podalo u Obvodního soudu pro Prahu 2 dne 31. 01. 2013, sp. zn. 2 ZT 65/2012, na obžalovaného Ing. J [redacted] P [redacted] obžalobu pro skutky kvalifikované pod bodem I. jako trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) tr. zákona, spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem porušování povinností při správě cizího majetku podle § 225 odst. 1 tr. zákona a pod bodem II. jako zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle 329 odst. 1 písm. a), f) tr. zákoníku, spáchaný v jednočinném souběhu s přečinem porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Citovaná obžaloba byla zároveň podána i na Ing. M [redacted] V [redacted], který se měl skutkem popsaným pod bodem II. dopustit zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle 329 odst. 1 písm. a), f) tr. zákoníku, spáchaného v jednočinném souběhu s přečinem porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Skutku popsaného pod bodem I. obžaloby se obžalovaný Ing. P [redacted] měl, stručně vyjádřeno, dopustit tím, že jako zástupce starosty Městské části Praha [redacted] učinil ve dnech 19.08.2008 a 27.08.2008 dvě objednávky, jimiž pověřil společnost PM Partners s.r.o.

k vypracování projektových dokumentací a výkazů výměr za cenu 912.000,- Kč, ačkoli věděl, že pověřená společnost není schopna objednané služby poskytnout sama a že je ve skutečnosti bude poskytovat společnost ATELIER HESTIA s.r.o., kterou k tomu obžalovaný sám vybral, a to za částku 506.940,-Kč. Taková nižší cena přitom mohla být konečnou cenou pro daný projekt, kdyby společnosti ATELIER HESTIA s.r.o. byla zakázka zadána přímo. Konečná cena za služby poskytnuté společností ATELIER HESTIA s.r.o. činila z důvodu neočekávaných změn v rozsahu prací částku 614.516,- Kč, a tak bylo obžalovanému kladeno za vinu, že svým jednáním způsobil Městské části Prahy škodu ve výši 297.484,- Kč.

Jednání popsaného pod bodem II. se obžalovaný Ing. P. a Ing. V. měli, zjednodušeně vyjádřeno, dopustit tím, že v přesně nezjištěné době po vzájemné dohodě o společném postupu vedoucím k získání nájemních smluv se zvýhodněným nájemným k dvěma budoucím bytům v půdní vestavbě domu v Praze D. 1943/22, obžalovaný Ing. P. nejprve jako zástupce starosty pro oblast investic a majetku a posléze od 08.11.2010 jako starosta Městské části Praha, tím, že využil své klíčové úlohy při stanovení podmínek pro stavbu bytů v půdních prostorách domů spravovaných Městskou částí Praha a svého vlivu na chod Úřadu městské části Praha, přesně nezjištěným způsobem, pravděpodobně prostřednictvím úředníků Úřadu městské části Praha, kteří neznali skutečný důvod tohoto postupu, zajistil, aby výkaz výměr k předmetné půdní vestavbě obsahoval rozsah prací odpovídajících zcela dokončené stavbě, zatímco výkazy výměr k ostatním stavbám byly upraveny do podoby hrubých staveb, v důsledku čehož Městská část Praha uhradila za zmíněnou půdní vestavbu o 2.784.144,- Kč více, než by odpovídalo deklarovanému zhotovení pouze hrubé stavby, přičemž budoucí nájemníci tuto částku nemuseli vynaložit ze svého, a navíc následně tito budoucí nájemci získali zvýhodněný nájem za podmínek, jako kdyby bytovou jednotku převzali v podobě hrubé stavby a dostavěli ji z vlastních prostředků, přičemž podmínky výběru budoucích nájemců obžalovaný Ing. P. stanovil tak, aby s využitím jeho informací ve zdánlivě transparentním výběrovém řízení uspěli obžalovaný Ing. V., který následně práva k bytu převedl na Mgr. E. H., přítelkyni syna obžalovaného Ing. P., a jeho dcera K. F. roz. V., čímž měli oba obžalovaní Městské části Praha způsobil škodu ve výši nejméně 2.784.144,- Kč.

Na základě předběžného projednání obžaloby předložil Obvodní soud pro Prahu 2 uvedenou věc Vrchnímu soud v Praze, který usnesením ze dne 22. 08. 2013, sp. zn. 12 Ntd 10/2013, určil, že věcně a místně příslušným soudem pro její projednání je Městský soud v Praze, neboť dospěl k závěru, že by bylo přílehavější posoudit žalovanou trestnou činnost pod bodem II. obžaloby v případě obžalovaného Ing. P. jako zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku a přečin porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a v případě obžalovaného Ing. V. pak jako pomoc ve smyslu § 24 odst. 1 tr. zákoníku k oběma uvedeným trestným činům.

Ani po provedeném hlavním líčení se však nepodařilo jednoznačně a nezvratně prokázat, že se skutky popsané pod jednotlivými body obžaloby skutečně staly.

Obžalovaný Ing. I. P. se v rámci hlavního líčení vyjádřil k oběma skutkům, které jsou mu podanou obžalobou kladeny za vinu. Úvodem obžalovaný nejprve popsal, jakým způsobem docházelo k realizaci projektu půdních vestaveb, zejména se vyjadřoval k pravidlům dané realizace, když o těchto pravidlech rozhodovala vždy Rada městské části Prahy (dále jen „Rada“). Dle tvrzení obžalovaného neexistoval dokument, který by měl právní relevanci a současně by nebyl schválen Radou. Samotná realizace se děla tím

způsobem, že městská část za výlučně své vlastní prostředky a pod svým dohledem zhotovila tzv. „hrubou stavbu“, tj. vyvedení inženýrských sítí, ohrazení bytového prostoru včetně sádkokartonových příček a položení základní podlahové konstrukce, příp. zhotovení střešní konstrukce a následně jednotliví budoucí nájemníci realizovali dostavbu půdního bytu za své vlastní prostředky, přičemž tito nájemníci měli právo uzavřít nájemní smlouvu a po určité dobu hradit zvýhodněný nájem, a to s ohledem na výši své investice. K bodu I. obžaloby obžalovaný uvedl, že objednávky na provedení projekčních prací podepsal na základě výběrového řízení. Osloveny byly celkem tři společnosti a zakázku obdržela ta, jejíž nabídka byla nejlevnější. Výběrové řízení dle tvrzení obžalovaného vůbec nemuselo vzhledem k malému rozsahu zakázky proběhnout, avšak na jeho pokyn bylo vypsáno. Obžalovaný se dále ohradil proti tvrzení obžaloby o tom, že údajně věděl, že společnost PM Partners není schopna zadanou zakázku zrealizovat, neboť dle svého tvrzení toto vědět určitě nemohl a není mu ani známo, jakým způsobem došla obžaloba k závěru, že on sám vybral společnost Atelier Hestia. Zakázku vyhrála nejlevnější společnost, tedy PM Partners, a jedině tato společnost si mohla vybrat toho, kdo zpracuje projektovou dokumentaci. Dále se obžalovaný vyjadřoval k výši škody, která nemůže být počítána rozdílem částky, jež byla vyúčtována společností Atelier Hestia a částky, za níž byly služby poskytnuty společností PM Partners. Nabídku na zamýšlený projekt společnosti PM Partners vnímal jako výrazně lacinou, neboť obvyklá cena takových služeb čítala 5 až 10% z celkové hodnoty díla. Jelikož celková orientační hodnota projektu byla vyčíslena na cca 40 milionů, mohla cena projektantských služeb vzrůst na 2 až 4 miliony Kč. Společnost Atelier Hestia jako subdodavatele doporučil zástupci společnosti PM Partners, neboť s ní již z dřívější doby měl velmi dobrou zkušenost, když mu projektovala rekreační objekt, a věděl tedy, že pracuje kvalitně a levně. K doporučení Atelieru Hestia přistoupil až ve chvíli, kdy za ním přišel jednatel společnosti PM Partners s tím, že bude muset odstoupit od smlouvy, neboť společnost nemá kapacitu ke splnění požadovaných služeb. Obžalovaný tedy spolupráci s Atelierem Hestia nabídl jako alternativní řešení této situace, aniž by od společnosti Atelier Hestia předem zjišťoval cenu za dodání služeb. Obžalovaný se vyjádřil rovněž k otázkám koncepce samotné objednávky všech služeb, kdy stavební firmou byla společnost Entaze, která vzešla na základě veřejné soutěže. Obžalovaný se dále vyjádřil ke skutku, jenž je mu kladen za vinu pod bodem II. obžaloby. Uvedl, že výkaz výměr, jehož tvorbu měl podle obžaloby ovlivnit, rovněž schvalovala Rada městské části Praha [redacted]. Sám nikdy výkaz výměr nevyplňoval, ani nesestavoval a nevidí prostor, jak by do výkazu výměr mohl zasáhnout. Rovněž popřel tvrzení obžaloby o tom, že zajistil, aby výkaz výměr ke stavbě v D [redacted] ulici č. p. 22 obsahoval rozsah prací odpovídající zcela dostavěné stavbě. Dále obžalovaný uvedl, že jak obžalovaný Ing. V [redacted], tak jeho dcera, investovali do půdní vestavby v D [redacted] ulici č. p. 22 ze svých finančních prostředků částku 2,5 milionu Kč. Tato skutečnost je prokazována bankovními výpisy založenými ve spise. Veškeré faktury související s touto investicí opět schvalovala Rada městské části Prahy [redacted] nikoliv sám obžalovaný. Není tedy pravdou, že tato částka byla hrazena z peněz městské části. Obžalovaný doplnil, že v půdní vestavbě v D [redacted] ulici č. p. 22 byl výkaz výměr o něco vyšší než u ostatních bytů, neboť předmětný dům se nachází v památkové rezervaci a byl tak kladen větší důraz na odborné zacházení, aby nedošlo špatnou manipulací ke škodě. Obžalovaný rovněž popřel, že by stanovil podmínky výběru budoucích nájemníků tak, aby s využitím jeho informací spoluobžalovaný Ing. V [redacted] uspěl. Ing. V [redacted] uspěl proto, že byl v soutěži jediným účastníkem. Do soutěže se mohl přihlásit kdokoliv, neboť tato byla řádně vypsána a zveřejněna. Dále obžalovaný vyjádřil svůj nesouhlas s tím, že údajně zajistil, aby obžalovaný Ing. V [redacted] mohl práva k bytu převést na Mgr. H [redacted]. Ing. V [redacted] pouze poslal žádost na městskou část o tom, že se mu změnila situace a že by práva k bytu rád převedl na jinou osobu, načež obžalovaný jen předložil tuto žádost Radě, aby o tom rozhodla, přičemž Rada žádost schválila a tímto způsobem došlo k samotnému

převodu. Závěrem své výpovědi obžalovaný popřel tvrzení, že Mgr. H. je přítelkyní jeho syna, neboť jejich vztah vnímá jako ryze kamarádský. Nenapadá jej důvod, proč by měl podstupovat riziko protiprávního jednání ve prospěch člověka, kterého zná jeho syn.

Obžalovaný Ing. M. V. se v rámci hlavního líčení nejprve vyjádřil ke svým zdravotním a rodinným potížím, jež ho přiměly odejít do Prahy a přinutily řešit bytovou otázku tím, že se na rok nastěhoval do bytu spoluobžalovaného Ing. P. Jelikož měl zafixováno, že by člověk měl mít nahlášené trvalé bydliště tam, kde se skutečně zdržuje, učinil takový krok v srpnu nebo září 2009 a přihlásil se k trvalému pobytu v Praze. Obžalovaný se dále vyjádřil k samotnému výběrovému řízení týkajícímu se dostavby bytu v ulici D. č. p. 22. O tomto výběrovém řízení se dozvěděl od své dcery, přičemž si tuto informaci ověřil u spoluobžalovaného Ing. P. který ji potvrdil. Ve výběrovém řízení, kde byl jediným uchazečem, uspěl a podepsal s Městskou částí Prahy smlouvu o dostavbě. Dále obžalovaný popřel tvrzení obžaloby, že došlo k nějakému spolčení jeho osoby a Ing. P. Současně se vyjádřil k převodu práv a povinností k bytu v D. ulici č. p. 22 ze své osoby na Mgr. H., s jejímž otcem se dlouhodobě zná a příležitostně se potkávají. Svědkyni Mgr. H. osobně dle svého tvrzení vůbec neznal, pouze podepsal žádost o převod práv a povinností a předložil ji příslušnému orgánu k vyřízení, přičemž pokud by žádosti nebylo vyhověno, smlouvu by vypověděl. Závěrem obžalovaný vyjádřil podiv nad samotným obviněním, které vnímá jako absurdní a ničím nepodložené. Ve své výpovědi se poté podrobným způsobem vyjádřil jednak k podmínkám účasti v soutěži o získání bytu v půdní vestavbě v Praze D. č. p. 22, jakož i k časové posloupnosti jednotlivých úkonů ve vztahu k předmětnému bytu.

Vyjma obžalovaných byla k oběma žalovaným skutkům slyšena řada svědků, mimo jiné svědek Ing. D. R., který po zákonném poučení k věci uvedl, že od roku 2010 byl zastupitelem Městské části Praha a tudíž obžalovaného Ing. P. zná v rámci pracovních vztahů jako bývalého starostu. Během své svědecké výpovědi uvedl, že se k němu coby členovi občanského sdružení ještě před nástupem do funkce zastupitele dostaly informace, že v případě předmětných půdních vestaveb není řada věcí v pořádku. Upozornil na zvláštnost místa trvalého bydliště obžalovaného Ing. V. a na zkrácenou dobu vyvěšení záměru vestaveb na úřední desce městské části, jakož i na skutečnost, že na každou půdní vestavbu se do výběrového řízení přihlásil vždy jen jediný zájemce, potažmo vždy jen někdo z okruhu známých vedení radnice a také na fakt, že mu byl znemožněn přístup za účelem kontroly prací prováděných na stavbě v D. ulici č. p. 22. Svědek uvedl, že měl možnost vidět alespoň fotografie bytů na této adrese, které někdo anonymně zaslal občanskému sdružení v elektronické podobě a na základě takto získaných poznatků konstatoval, že byty nebyly ve stádiu hrubé stavby, nýbrž se jednalo v podstatě o kompletně vybavené byty. Na základě těchto skutečností dospěla Finanční komise Městské části Praha k závěru, že došlo ke zneužití finančních prostředků poskytnutých Městskou částí Prahy. V naprosté shodě se svědeckou výpovědí Ing. R. vypovídal v přípravném řízení i další člen občanského sdružení a zastupitelstva Úřadu městské části Praha a to svědek Ing. D. K., jakož i členka zastupitelstva a předsedkyně Kontrolního výboru Městské části Praha svědkyně M. T., která byla oslovena, aby se zúčastnila kontroly půdního bytu na adrese D. č. p. 22 a která popsala, že spolu se svědky Ing. R. a K. nebyli na kontrolu do těchto bytů vpuštěni. V jaké fázi se tedy stavba bytů nacházela se tak sama svědkyně nebyla schopná vyjádřit.

Svědka J. V. jako vedoucí stavby a zaměstnanec společnosti Entaze s.r.o., v rámci své svědecké výpovědi uvedl, že na adrese Praha D. č. p. 22 prováděla

firma Entaze konstrukci hrubé stavby u dvou bytů, což financovala v rámci projektu Městská část Praha [redacted] a následně pokračovali v dostavbě na náklady budoucích nájemníků, tedy paní V [redacted] a paní H [redacted]. Svědek uvedl, že rozsah prací v rámci hrubé stavby v D [redacted] ulici byl shodný s rozsahem prací provedených stejnou firmou na stejném projektu v ulici V [redacted], Praha [redacted]. Ing. P [redacted] se dle svědkova tvrzení na stavbě ocitl pouze jednou, a to v souvislosti s řešením technického problému.

Společník a jednatel společnosti Atelier Hestia s.r.o., svědek Ing. Š [redacted] P [redacted], potvrdil jednak výpověď obžalovaného Ing. P [redacted] týkající se jejich předchozí spolupráce na soukromém rekreačním objektu jmenovaného obžalovaného, jakož i okolnosti, za nichž se jeho firma dostala ke spolupráci se společností PM Partners. Svědek nastínil rozsah prací, které společnost Atelier Hestia provedla na předmětném projektu, když o ceně, za kterou by mohla firma Atelier Hestia práci provést, s obžalovaným Ing. P [redacted] nikdy nehovořili. Vyslechnut byl rovněž svědek Ing. M [redacted] Š [redacted], jednatel společnosti PM Partners s.r.o., který ozřejmil, jakým způsobem získal zakázku k projektování půdních vestaveb a shodně jako svědek Ing. P [redacted] popsal způsob, kterým došlo ke spolupráci mezi společnostmi PM Partners s.r.o. s Atelier Hestia s.r.o. Svědek doplnil, že nejprve jednal o zpracování nabídky s architektem Ing. C [redacted] a teprve následně, kdy z domluvy sešlo, se obrátil s žádostí o pomoc na obžalovaného Ing. P [redacted], který mu zprostředkoval kontakt na Atelier Hestia. Svědek popřel rovněž skutečnost, že by jeho známý, který je synem obžalovaného Ing. P [redacted] a zaměstnancem jedné z jeho společností, byl partnerem E [redacted] H [redacted].

Svědčce Ing. M [redacted] K [redacted], vedoucí oddělení prodeje bytového fondu a odboru majetku Úřadu městské části Praha [redacted], se vyjádřila jednak ke své pracovní pozici v letech 2009 až 2011, kdy působila na pozici vedoucí odboru majetku a investic Úřadu městské části Praha [redacted] a dále v obecné rovině popsala realizaci půdních vestaveb a samotné výběrové řízení k půdním vestavbám, přičemž vyvrátila, že by obžalovaný Ing. P [redacted] nějakou z přihlášených společností preferoval a rovněž popřela, že by obžalovaný jakkoliv zasahoval do výkazu výměr. Dle tvrzení svědkyně byly půdní vestavby realizovány na základě rozhodnutí, a to usnesení Rady městské části Praha [redacted] přičemž obžalovaný sám nemohl celý proces jakkoliv ovlivnit.

K věci byla slyšena i nájemkyně jednoho z bytů na adrese D [redacted] č. p. 22, dcera obžalovaného Ing. V [redacted], svědkyně K [redacted] F [redacted], která se vyjádřila jednak ke způsobu, jakým získala možnost nájmu bytu právě na adrese Praha [redacted] D [redacted] č. p. 22, dále k podmínkám výběrového řízení a k získání informací, které tomu předcházely. Svědkyně věděla, že hrubá stavba bude zajištěna z prostředků Úřadu městské části Praha [redacted] a do zbytku bude muset investovat svoje finanční prostředky. Spolu se svým otcem provedla rozpočet výdajů a vyhodnotila, že podání přihlášky pro ni bude výhodné. V okamžiku, kdy byt přebírala k dostavbě, měl rozvedené inženýrské sítě, zbudované zdi, dveře a dočasnou toaletu. Z vlastních prostředků investovala do bytu částku 1.250.000,- Kč a tudíž získala nárok na zvýhodněné nájemné po dobu 20 let, přičemž o možnosti budoucí privatizace těchto bytů nevěděla. V soutěži o druhý byt uspěl její otec, obžalovaný Ing. V [redacted], který však z důvodu změny rodinné situace převedl práva a povinnosti k bytu na svědkyni H [redacted]. Svědkyně potvrdila výpověď obžalovaného Ing. V [redacted] v tom smyslu, že pro psychické obtíže obžalovaný odešel do Prahy a po 3 až 4 dny v týdnu pobýval u rodiny P [redacted] a poté se vždy vracel zpět do svého původního bydliště na [redacted]. Závěrem svědkyně uvedla, že syna obžalovaného Ing. P [redacted] zná, nicméně E [redacted] H [redacted] v jeho blízkosti, ani v blízkosti domu v D [redacted] ulici č. p. 22, nikdy neviděla. Myšlenka, že práva a povinnosti k bytu v D [redacted] ulici převede její otec právě na svědkyni H [redacted] vzešla přímo od obžalovaného Ing. V [redacted], neboť se přátelil s otcem E [redacted] H [redacted]. Na

výpověď svědkyně K. F. navázala svědkyně E. V. manželka obžalovaného Ing. V., která se ve shodě s výpovědí obžalovaného a své dcery K. F. vyjádřila k odchodu a pobytu obžalovaného Ing. V. v Praze. Poté, co se jejich vzájemný vztah opět zlepšil, začali plánovat výstavbu bytu v Praze, aby tak byli blíže dceři. Svědkyně uvedla, že veškeré záležitosti týkající se těchto investic řešil výhradně její manžel, obžalovaný Ing. V., sama se o žádné finanční otázky nezajímala.

Přistoupeno bylo rovněž k výsledku svědkyně Mgr. E. H., na kterou obžalovaný Ing. V. převedl práva a povinnosti k bytu v Praze D. ulici č. p. 22, která dříve vysoutěžil. Svědkyně potvrdila předchozí svědecké výpovědi ohledně celého procesu týkajícího se předmětného převodu, když dostavbu bytu zainvestoval v celé výši, tj. cca v částce 800.000,- Kč, její otec svědek PhDr. H. Informací o možnosti budoucí privatizace bytu v době převodu práv dle svého tvrzení nedisponovala. Svědkyně se současně vyjádřila i k osobě syna obžalovaného Ing. P., s nímž se potkala asi před sedmi lety a jsou toliko kamarádi, neboť žádný intimní vztah mezi nimi není a nikdy ani nebyl. Pouze asi ve dvou případech dle svědkyně došlo k tomu, že svědek J. P. mladší v jejím bytě přespal, a to i se svojí manželkou, a dále svědkyni pomáhal při stěhování a vyřizování některých technických záležitostí. V naprosté shodě s výpovědí svědkyně H. týkající se jejího vztahu se synem obžalovaného Ing. P. a jeho pomoci při stěhování a zařizování některých formalit se ve své výpovědi vyjadřoval i samotný svědek J. P. ml. Ten ve své výpovědi rovněž potvrdil, že se v bytě svědkyně H. v Praze D. 22 v minulosti příležitostně zdržoval, a to v souvislosti s návštěvou v doprovodu své současné manželky, jakož i v souvislosti s vyřízením internetové přípojky. V blízkosti bydliště svědkyně H. v inkriminované době dle svého tvrzení navštěvoval sportovní klub, pročež zde obvykle parkoval své motorové vozidlo, které měl svěřeno od svého zaměstnavatele, jímž byla jedna ze společností provozovaných svědkem Š. Vyjma těchto skutečností se svědek vyjádřil k pobytu obžalovaného Ing. V. v bytě jeho otce, obžalovaného Ing. P. K tomuto svědek neuvedl žádné další skutečnosti, které by již nezazněly od obžalovaných nebo dalších, v hlavním líčení slyšených svědků. Svědek v rámci své výpovědi rovněž ozřejmí své pracovní aktivity, včetně svého vztahu k osobě svědka Ing. Š.

Svědka PhDr. J. H. PhD. se v rámci své výpovědi učiněné v rámci hlavního líčení vyjádřil k okolnostem, za kterých se seznámil s oběma obžalovanými a současně ozřejmí způsob, jakým došlo k převodu práv a povinností k bytu v Praze D. ulici 22 od obžalovaného Ing. V. na jeho dceru E. H., kdy jeho tvrzení koresponduje s výpověďmi shora uvedených svědků. Svědek v této souvislosti uvedl, že se mu nabídka Ing. V., s nímž se náhodně setkal k období léta 2010, na převod práv a povinností k bytu v D. 22 zdála zajímavá, a to z důvodu plánované privatizace. Výpověď svědka se s výpovědí jeho dcery rozchází v části, kdy svědek tvrdil, že skutečnosti týkající se nájemného, konkrétních prací při dostavbě, jakož i stavu bytu při předání, mu nebyly známy, neboť kromě finanční stránky ponechával veškerá rozhodnutí a postupy na dceři a spoléhal i na případnou výpomoc obžalovaného Ing. V., který mu pro dceru celý projekt doporučil. Naopak výpověď svědkyně E. H. potvrdil v tom smyslu, že faktura za dostavbu bytu byla vystavena na částku 800.000,- Kč, přičemž doplnil, že následně provedl ještě doplatek ve výši asi 250.000,- Kč. Komu byly vyfakturované peníze poukázány, si dle svého tvrzení již nevzpomíná.

Skutečnost, že obžalovaný Ing. V. po určitou dobu pobýval v bytě spoluobžalovaného Ing. P., potvrdil svou výpovědí soused obžalovaného Ing. P., svědek T. M. Obdobným způsobem se vyjádřil i svědek R. P. přítel

a obchodní partner obžalovaného Ing. V [REDAKCE], který popsal důvody, pro které obžalovaný v inkriminované době pobýval v Praze. K osobě obžalovaného Ing. V [REDAKCE] se v rámci hlavního líčení vyjádřila svědkyně MUDr. H [REDAKCE] L [REDAKCE], obvodní lékařka obžalovaného, jež popsal zdravotní stav obžalovaného v rozhodném období, přičemž potvrdila obžalovaným deklarované psychické problémy v letech 2009 až 2011, jakož i to, že v rámci zlepšení svého zdravotního a psychického stavu odešel na určitou dobu do Prahy.

V rámci hlavního líčení byly rovněž slyšeny osoby, jež v předmětné době působily v Radě městské části Praha [REDAKCE] a to svědci Ing. A [REDAKCE] U [REDAKCE], Mgr. J [REDAKCE] Č [REDAKCE], Ing. arch. V [REDAKCE] V [REDAKCE], Mgr. K [REDAKCE] J [REDAKCE] a J [REDAKCE] P [REDAKCE]. Jmenovaní svědci se vyjádřili k celému projektu půdních vestaveb v bytových domech spravovaných Městskou částí Praha [REDAKCE] zejména k procesu jeho samotného vzniku vznikal, způsobu, jakým o něm bylo rozhodováno, jakým způsobem byl koncipován a financován, a na základě jakých skutečností byli vybíráni jednotliví budoucí nájemníci. Naprosto jednomyslně všichni jmenovaní svědci uvedli, že v souvislosti s předmětným projektem na ně nebyl obžalovaným Ing. P [REDAKCE] vyvíjen žádný nátlak, není jim známo, že by obžalovaný kohokoliv podněcoval k tomu, kterak má v souvislosti s tímto projektem hlasovat a rozhodovat a taktéž neshledali žádné skutečnosti, které by v době realizace jednotlivých fází projektu nasvědčovaly tomu, že by měl obžalovaný Ing. P [REDAKCE] osobní zájem na předmětném projektu či že by pro sebe či svého známého zamýšlel získat některý z realizovaných půdních bytů. Jmenovaní svědci se jako členové Rady městské části Praha [REDAKCE] v předchozích volebních obdobích shodli na tom, že při realizaci projektu půdních vestaveb, mimo jiné na adrese [REDAKCE] 22 neshledali žádné nestandardní postupy.

Vyslechnuti byli rovněž pracovníci právního odboru Úřadu městské části Praha [REDAKCE], svědci Mgr. J [REDAKCE] B [REDAKCE] a JUDr. M [REDAKCE] S [REDAKCE], kteří pro Městskou část Prahy [REDAKCE] zajišťovali realizaci projektu půdních vestaveb po právní stránce, zejména přípravu jednotlivých smluv. Oba svědci učinili shodný závěr v tom smyslu, že jejich práce nebyla žádným způsobem nikým ovlivňována, tedy ani obžalovaným Ing. P [REDAKCE] a rovněž nezaznamenali ze strany obžalovaného žádné projevy jeho osobního zájmu ve vztahu k tomuto projektu.

Pro úplnost je třeba zdůraznit, že v rámci podání svědecké výpovědi byla k hlavnímu líčení předvolána i jako svědkyně D [REDAKCE] P [REDAKCE], která však s ohledem na skutečnost, že obžalovaný Ing. J [REDAKCE] P [REDAKCE] je jejím manželem, využila svého zákonného práva a odmítla k věci vypovídat.

V rámci přípravného řízení byl slyšen svědek Ing. J [REDAKCE] M [REDAKCE], který vykonával technický dozor na stavbách, včetně domu v D [REDAKCE] ulici 22, jenž se mimo jiné vyjádřil k pracím provedeným nad rámec tzv. „hrubé stavby“, přičemž uvedl, že řada prací byla prováděna souběžně pro městskou část i budoucí nájemníky. Práce vykonané pro nájemníky se pak do stavebního deníku zapisovaly jako „práce nad rámec nabídky“ a na svědkovi V [REDAKCE] pak bylo, aby takový zápis ohlídal pro pozdější správnou fakturaci. V době předání bytu nájemníkům tak byty nebyly pouze ve fázi „hrubé stavby“, ale měly položené podlahy, omítnuté zdi, hotové rozvody, dlažbu, toaletu, koupelnu apod. Podobné tzv. „práce nad rámec nabídky“ se prováděly i v ostatních objektech, nejen v D [REDAKCE] ulici. Ke stejným skutečnostem v přípravném řízení vypovídali i další svědci, kteří prováděli dozor a kontrolu nad stavbami, a to svědci Ing. P [REDAKCE] S [REDAKCE], P [REDAKCE] N [REDAKCE] a dále svědek Ing. M [REDAKCE] V [REDAKCE], jenž je zaměstnancem Úřadu městské části Praha [REDAKCE] odbor majetku a investic. Tito svědci se mimo jiné jednomyslně shodli na skutečnosti, že nic nenasděčovalo tomu, že by obžalovaný Ing. P [REDAKCE] mohl mít na projektu půdních vestaveb jakékoliv osobní zájmy. V přípravném řízení se k věci vyjádřil rovněž svědek Ing. A [REDAKCE] H [REDAKCE], jednatel společnosti

Entaze s.r.o., který podrobně popsal činnost společnosti Entaze a okolnosti, za kterých tato společnost získala zakázku předmětných půdních vestaveb od Městské části Praha

Vyjma výpovědi svědků slyšených v rámci hlavního líčení, popř. v rámci přípravného řízení byl v řízení před soudem za podmínek § 211 odst. 6 tr. řádu čten úřední záznam o podaném vysvětlení J. P., jenž se spolu se svou partnerkou přihlásil do výběrového řízení o byt v Praze D. ulici a Č. a jenž popsal okolnosti, které je k tomuto kroku vedli, včetně výsledku celého řízení. Za splnění stejných zákonných podmínek byl přečten rovněž úřední záznam o podaném vysvětlení M. Č., který se vyjádřil především k samotnému vzniku záměru na projekt půdních vestaveb v domech spravovaných Městskou částí Praha a k jeho realizaci.

Vyjma obžalovaných a shora jmenovaných svědků byli k žalovanému jednání vyslechnuti rovněž znalci z oboru ekonomika Ing. Eva Klapuchová, Ing. Bohumír Sedláček a ad hoc přibraný znalec P. M. Znalkyně z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence a mzdy Ing. Eva Klapuchová se ve své opakované výpovědi v řízení před soudem vyjádřila k závěrům jí zpracovaného znaleckého posudku, včetně jeho doplňku, stran zjištění tržní hodnoty obou půdních bytů v Praze D. ulici č. p. 22, včetně postupů, na jejichž základě ke svým závěrům dospěla. V první části posudku se znalkyně zabývala zjištěním obvyklé ceny předmětných bytů, dále zjištěním výše nájemného u těchto dvou bytů a nakonec i otázkou efektivnosti z hlediska uzavřených nájemních smluv a výši investice nájemníků. K otázce tržní hodnoty obou posuzovaných bytů se znalkyně vyjádřila tím způsobem, že tržní hodnotu bytu č. 1 o celkové výměře 117,3 m² určila na částku 13.046.200,- Kč a tržní hodnotu bytu č. 2 o celkové výměře 199 m² určila na částku 23.642.000,- Kč. V roce 2034 by tak podle úvah znalkyně mohlo dojít k navýšení ceny bytů o 5%, což by způsobilo, že cena bytu č. 1 by v takovém roce vzrostla na částku 13.548.000,- Kč a ceny bytu č. 2 na částku 24.441.600,- Kč. Na základě šetření provedeného dotazem na realitní kanceláře a vztahujícího se k obvyklé výši nájemného v předmětných bytech došla znalkyně k závěru, že obvyklá cena měsíčního pronájmu činí u bytu č. 1 částku ve výši 28.100,- Kč a u bytu č. 2 činí částku ve výši 42.630,- Kč. V následujících 24 letech, kdy by u tržní ceny bytů mohlo dojít k navýšení o 5%, by se zvýšila cena nájemného k bytu č. 1 na částku 29.505,- Kč a v případě bytu č. 2 na částku 44.760,- Kč. K otázce výhodnosti uzavřených nájemních smluv znalkyně v obecné rovině uvedla, že Městská část Praha by při financování celé stavby a za použití obvykle stanovené výše nájemného získala nepoměrně více finančních prostředků, než při financování podle uzavřených nájemních smluv s vynaložením investice pro dostavbu samotnými nájemníky. Znalkyně pak ve svém posudku uvádí konkrétní hodnoty u několika posuzovaných variant.

Ke znaleckému posudku č. 2297-264/12 ze dne 10.12.2012 a jeho dodatku ze dne 27.07.2014 byl v rámci hlavního líčení slyšen znalec z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí a pro základní obor stavebnictví, odvětví stavby obytné a průmyslové Ing. Bohumír Sedláček, jenž vypracoval znalecký posudek na základě objednávky obžalovaného Ing. P. Znalec v rámci svého posudku pracoval s otázkou ceny nájmu a návratnosti investice poskytnuté Městskou částí Praha. Stejným způsobem jako znalkyně Ing. Klapuchová uvedl znalec ve svém posudku jednotlivé varianty zvýhodněného nájmu, včetně výpočtu návratnosti investic vynaložených městskou částí, přičemž dospěl k závěru, že parametry návratnosti jsou Městskou částí Praha nastaveny správně.

V řízení před soudem byl jako zástupce znaleckého ústavu Česká znalecká, a.s. slyšen rovněž ad hoc přibraný znalec P. M., který prezentoval závěry znaleckého posudku č. 4 184-12-2012, na jehož zpracování se osobně podílel, když úkolem znaleckého posudku

bylo posouzení efektivity investic do půdních vestaveb v rámci projektu Městské části Praha 2. Kolektivním zkoumáním zpracovatelů bylo zjištěno, že pravidla byla Městskou částí Praha 2 nastavena správně a investicí do půdní vestavby v Praze 2, D [redacted] ulici 22 jí nevznikla žádná škoda.

Vyjma výpovědi obžalovaných, svědků a shora jmenovaných znalců, kteří prezentovali závěry jimi dříve zpracovaných znaleckých posudků, vyšel soud rovněž z provedených listinných důkazů, které měl k dispozici, a to zejména z jednotlivých usnesení Rady městské části Prahy 2 vztahujících se k postupu Rady v rámci celého projektu půdních vestaveb, včetně zápisu z hodnocení výběrové komise, veškerých závazkových právních aktů provázejících realizaci projektu, zejména smlouvy o dílo, smluv o výstavbě bytové jednotky, nájemních smluv, výkazu výměr a faktur, projektové dokumentace k realizaci projektu půdních vestaveb v domech spravovaných městskou částí Praha 2, jakož i anonymního oznámení na stav realizace vestavby půdních bytů na adrese Praha 2, D [redacted] 22, včetně příložené fotodokumentace a žádosti o převod práv a povinností k půdnímu bytu z obžalovaného Ing. M [redacted] V [redacted] na svědkyni Mgr. E [redacted] H [redacted].

Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud jednotlivé důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl Městský soud v Praze k závěru, že v daném případě nebylo ani po obsáhle provedeném dokazování v součinnosti s jednotlivými procesními stranami jednoznačným a nepochybným způsobem prokázáno, že se oba skutky popsané v jednotlivých bodech obžaloby Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, pro které jsou obžalováni Ing. J [redacted] P [redacted] a Ing. M [redacted] V [redacted] trestně stíhání, skutečně staly.

Ve vztahu ke skutku popsanému pod bodem I. obžaloby bylo obžalovanému Ing. J [redacted] P [redacted] kladeno za vinu spáchání trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a) tr. zákona, spáchaného v jednočinném souběhu s trestným činem porušování povinností při správě cizího majetku podle § 225 odst. 1 tr. zákona, jehož se měl, zjednodušeně vyjádřeno, dopustit tím, že jako zástupce starosty Městské části Praha 2 učinil ve dnech 19.08.2008 a 27.08.2008 dvě objednávky, jimiž pověřil společnost PM Partners s.r.o. k vypracování projektových dokumentací a výkazů výměr za cenu 912.000,- Kč, ačkoli věděl, že pověřená společnost není schopna objednané služby poskytnout sama a že je ve skutečnosti bude poskytovat společnost ATELIER HESTIA s.r.o., kterou k tomu obžalovaný sám vybral, a to za částku 506.940,- Kč. Taková nižší cena přitom mohla být konečnou cenou pro daný projekt, pakliže by byla předmětná zakázka zadána přímo společnosti ATELIER HESTIA s.r.o. Konečná cena za služby poskytnuté společností ATELIER HESTIA s.r.o. činila z důvodu neočekávaných změn v rozsahu prací částku 614.516,- Kč, tzn. že obžalovaný měl dle podané obžaloby svým jednáním způsobit Městské části Prahy 2 škodu ve výši 297.484,- Kč.

V rámci tohoto bodu obžaloby bylo stěžejní skutečností objektivně zjistit, zda obžalovaný skutečně předem věděl, že pověřená společnost PM Partners s.r.o. nebude schopna objednané služby poskytnout sama a že je ve skutečnosti bude poskytovat společnost ATELIER HESTIA s.r.o., kterou k tomu obžalovaný údajně sám vybral. Po důkladně provedeném dokazování má soud za to, že tato skutečnost prokázána nikterak nebyla. Pokud jde o jednotlivé důkazní prostředky k této skutečnosti se vztahující, uvádí soud následující. Výpovědí obžalovaného Ing. P [redacted] a svědka Ing. P [redacted], jednatele subdodavatelské společnosti ATELIER HESTIA s.r.o., bylo prokázáno, že obžalovaný v době, kdy se společnost PM Partners s.r.o. stala vítězem pro realizaci projektu, znal osobu svědka Ing. P [redacted], neboť společnost ATELIER HESTIA s.r.o. pro obžalovaného v minulosti

zajišťovala rekonstrukci jeho soukromého rekreačního objektu. Obžalovaný Ing. P. [redacted] však dle svého tvrzení předem nevěděl, že realizací zakázky následně pověřená společnost PM Partners s.r.o. nebude schopna objednané služby poskytnout sama a tudíž ani nemohl vybrat společnost ATELIER HESTIA s.r.o. jako přímého dodavatele těchto služeb. Je sice pravdou, že k propojení obou společností došlo na základě přímého doporučení obžalovaného Ing. P. [redacted], který tuto skutečnost, stejně jako svědci Ing. P. [redacted] a Ing. Š. [redacted] sám potvrdil, nicméně jak vyplývá z výpovědi samotného obžalovaného, jakož i obou jmenovaných svědků coby statutárních zástupců společností ATELIER HESTIA s.r.o. a PM Partners s.r.o., konečný výběr a sjednání smluvního partnera zůstalo čistě v kompetenci společnosti PM Partners s.r.o. Svědek Ing. Š. [redacted] jako jednatel PM Partners s.r.o. výslovně potvrdil, že o pomoc obžalovaného požádal až v okamžiku, kdy mu architekt C. [redacted] odřekl spolupráci na daném projektu. Za této situace tedy společnosti PM Partners s.r.o. nezbylo nic jiného, než vyhledat nového obchodního partnera na subdodávku části služeb. Svědek Ing. P. [redacted] jako statutární zástupce společnosti ATELIER HESTIA s.r.o. ve své svědecké výpovědi výslovně popřel, že by u něho obžalovaný Ing. P. [redacted] předem, tedy kdykoliv před zprostředkováním kontaktu se společností PM Partners s.r.o., zjišťoval cenu služeb jeho firmy. Svědek současně uvedl, že společnost PM Partners s.r.o. určila vyšší cenu z toho důvodu, že poskytovala komplexnější služby nežli ATELIER HESTIA s.r.o., tj. včetně vyklízacích prací, zajištění mykologického průzkumu apod. Obžalovaný Ing. P. [redacted] navíc ve své výpovědi ozřejmil, že i necelý jeden milion korun požadovaný společností PM Partners s.r.o. za daného stavu představoval velmi levnou a výhodnou nabídku, neboť obvyklá cena za takové služby je zpravidla minimálně dvojnásobná.

Pro úplnost je třeba zdůraznit rovněž skutečnost, že na podkladě dokazování provedeného v řízení před soudem nebylo nikterak prokázáno, že by obžalovaný Ing. P. [redacted] jakýmkoliv způsobem ovlivňoval výběr přímého dodavatele městskou částí následně objednaných služeb. Společnost PM Partners s.r.o. vzešla jako vítěz z veřejné soutěže, kterou vyhlásil Úřad městské části Prahy [redacted], což potvrzují jednak provedené listinné důkazy, zejména oznámení záměru Městské části Prahy [redacted] jenž zároveň deklaruje podmínky soutěže (včetně k němu náležejícího usnesení Rady městské části Prahy [redacted] č. 785 ze dne 08.12.2009, kterým městská část vydává souhlas se zveřejněním záměru a jmenuje čtyřčlennou komisi pro otevírání obálek a vyhodnocení předložených nabídek ve složení J. [redacted] Č. [redacted], Ing. J. [redacted] P. [redacted], A. [redacted] U. [redacted] a Mgr. J. [redacted] B. [redacted] a na něj navazující usnesení Rady městské části Prahy [redacted] č. 31 ze dne 19.01.2010, kterým Městská část Praha [redacted] souhlasí s výběrem nejvýhodnější nabídky a ukládá uzavřít smlouvu s vítězným dodavatelem, a jednak výpovědi slyšených zaměstnanců Úřadu městské části Prahy [redacted]. Svědkyně Ing. K. [redacted], vedoucí odboru majetku a investic, jednoznačně popsala, jakým mechanismem byl výběr nejvýhodnějších nabídek prováděn a jakým způsobem zvítězila společnost PM Partners s.r.o. Nebylo tedy žádným způsobem prokázáno, že tato společnost byla vybrána na popud obžalovaného Ing. P. [redacted], byť je podepsán pod následnou objednávkou. Tato skutečnost však vyplývá z povahy funkce, kterou obžalovaný v předmětném období vykonával, neboť coby místostarosta odpovědný za oblast investic a majetku byl jako jediný kompetentní k učinění takového kroku. Skutečnost, že obžalovaný Ing. P. [redacted] mohl protěžovat ve výběrovém řízení firmu PM Partners s.r.o. s ohledem na osobní vazby svého syna, svědka J. [redacted] P. [redacted] ml., k jednatelem společnosti Ing. Š. [redacted], který byl zaměstnavatelem J. [redacted] P. [redacted] ml., je založena toliko na domněnkách, konkrétními fakty a provedenými důkazy nepodložených dohaděch a spekulacích. Nelze samozřejmě zcela pominout souhru několika náhod, nicméně tyto nejsou ani ve svém souhrnu přesvědčivým a jednoznačným důkazem toho, že by obžalovaný Ing. P. [redacted] vítězství společnosti PM Partners s.r.o. ve veřejné soutěži předem jakkoli plánoval. Současně je třeba znovu konstatovat, že veškerá rozhodovací pravomoc připadala celé Radě, nikoliv

obžalovanému samotnému. V tomto kontextu je pak nutno zdůraznit, že hlasování a rozhodování v rámci tohoto kolektivního orgánu, čímž se ostatně soud podrobněji zabývá v dalších částech odůvodnění tohoto rozhodnutí, nebyl ze strany obžalovaného nikterak ovlivňován, což potvrdili všichni slyšení svědci z řad tehdejších členů Rady. Na základě všech shora citovaných skutečností tedy nelze učinit jednoznačný závěr o tom, že by se obžalovaný Ing. P. [redacted] dopustil jakéhokoliv nezákorného jednání, jímž by naplnil znaky skutkových podstat trestných činů, ze kterých je obžalobou viněn pod bodem I., popř. skutkových podstat jiných trestných činů výslovně uvedených ve zvláštní části trestního zákoníku.

Ve vztahu ke skutku popsanému pod bodem II. je obžalovaným Ing. J. [redacted] P. [redacted] a Ing. M. [redacted] V. [redacted] obžalobou kladeno za vinu spáchání zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle 329 odst. 1 písm. a), f) tr. zákoníku, spáchaného v jednočinném souběhu s přečinem porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, jehož se měli, stručně vyjádřeno, dopustit tím, že v přesně nezjištěné době po vzájemné dohodě o společném postupu, vedoucím k získání nájemních smluv se zvýhodněným nájemným k dvěma budoucím bytům v půdní vestavbě domu v Praze [redacted] D. [redacted] 1943/22, obžalovaný Ing. P. [redacted] nejprve jako zástupce starosty pro oblast investic a majetku a posléze od 08.11.2010 jako starosta Městské části Praha [redacted] tím, že využil své klíčové úlohy při stanovení podmínek pro stavbu bytů v půdních prostorách domů spravovaných Městskou částí Praha [redacted] a svého vlivu na chod Úřadu městské části Praha [redacted], přesně nezjištěným způsobem, pravděpodobně prostřednictvím úředníků Úřadu městské části Praha [redacted], kteří neznali skutečný důvod tohoto postupu, zajistil, aby výkaz výměr k předmětné půdní vestavbě v Praze [redacted] D. [redacted] 22 obsahoval rozsah prací odpovídajících zcela dokončené stavbě, zatímco výkazy výměr k ostatním stavbám byly upraveny do podoby hrubých staveb, v důsledku čehož Městská část Praha [redacted] uhradila za zmíněnou půdní vestavbu o 2.784.144,- Kč více, než by odpovídalo deklarovanému zhotovení pouze hrubé stavby, přičemž budoucí nájemníci tuto částku nemuseli vynaložit ze svého, a navíc následně tito budoucí nájemci získali zvýhodněný nájem za podmínek, jako kdyby bytovou jednotku převzali v podobě hrubé stavby a dostavěli ji z vlastních prostředků, přičemž podmínky výběru budoucích nájemců obžalovaný Ing. P. [redacted] stanovil tak, aby s využitím jeho informací ve zdánlivě transparentním výběrovém řízení uspěli obžalovaný Ing. V. [redacted], který následně práva k bytu převedl na Mgr. E. [redacted] H. [redacted], přítelkyni syna obžalovaného Ing. P. [redacted], a jeho dcera K. [redacted] F. [redacted], roz. V. [redacted], čímž měli oba obžalovaní Městské části Praha [redacted] způsobit škodu ve výši nejméně 2.784.144,- Kč.

V rámci tohoto jednání vyvstala nutnost zhodnotit několik na sebe navazujících skutečností. Zásadním pro posouzení daného skutku bylo zjištění, zda obžalovaný Ing. P. [redacted] mohl ovlivňovat rozhodnutí Rady, popř. jakým způsobem. Dále považoval soud za nezbytné zkoumat, zda došlo ze strany obžalovaných k vědomému a nadstandardnímu navýšení investovaných finančních prostředků Městské části Prahy [redacted] do dvou půdních bytů realizovaných v půdních prostorách domu v Praze [redacted] D. [redacted] ulice č. p. 22 ve vztahu k dalším domům, resp. půdním bytům realizovaným v rámci stejného projektu a konečně mělo být soudem zváženo, zda nebyly za součinnosti obžalovaných záměrně stanoveny nevýhodné investiční podmínky pro městskou část z hlediska návratnosti její investice.

Ještě před samotným hodnocením důkazní situace je třeba zdůraznit, že tento bod obžaloby je popsán značně abstraktně, zejména jde-li o faktické jednání obžalovaného Ing. P. [redacted], jímž měl působit na chod Úřadu městské části Praha [redacted]. Popis skutku musí být vždy maximálně konkretizován, aby bylo zcela zřejmé, jakým konkrétním způsobem osoba

obžalovaného naplnila znaky daného trestného činu. V tomto případě ve výroku obžaloby k takovému upřesnění nedošlo, a tudíž je nutné konstatovat, že obžaloba zčásti vyznívá jako souhrn hypotetických úvah vycházejících z mnoha, relevantními důkazními materiály nepodložených domněnek. Z použitých výrazů, jako např.: „přesně nezjištěným způsobem, zřejmě prostřednictvím úředníků Úřadu městské části Praha [redacted]“, „zřejmě zajistil“, je možné si pouze na základě spekulací domýšlet, čeho a jakým způsobem se měl obžalovaný Ing. J. P. [redacted] dopustit. Jak již bylo předestřeno výše, byli k věci slyšeni někteří členové Rady městské části Prahy [redacted] resp. osoby, které zastávali funkci radního v letech 2009 až 2010, kdy byl schvalován záměr realizace půdních vestaveb, jakož i členové Rady následujícího volebního období, kteří schvalovali toliko uzavření nájemní smlouvy s Mgr. E. H. [redacted], na kterou byla již dříve převedena práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy o dostavbě bytu v D. [redacted] ulici č. p. 22, původně uzavřené s obžalovaným Ing. M. V. [redacted].

Pro úplnost je třeba uvést, že v rámci procesu dokazování byli slyšeni i další zaměstnanci Úřadu městské části Praha [redacted] mající na starost oblast majetku a investic. Všichni tito svědci jednomyslně vyloučili možnost, že by docházelo k jakémukoliv ovlivňování členů Rady v rámci jejich rozhodovací činnosti nebo že by snad obžalovaný Ing. P. [redacted] jakkoli využíval svého vlivu nebo vyvíjel nátlak na odpovědné zaměstnance právního odboru či odboru investic a majetku Úřadu městské části Praha [redacted] nebo na členy Rady městské části Praha [redacted] v tom smyslu, aby hlasovali dle jeho pokynů. Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že někteří členové Rady nebyli z řad politických soukmenovců obžalovaného Ing. P. [redacted], naopak část z nich stála v předchozím volebním období na straně opozice, a tudíž není na místě nepodloženým způsobem dovozovat, resp. spekulovat o tom, že by tito svědci měli v úmyslu obžalovanému Ing. P. [redacted] v dané trestní věci jakkoli přilepšovat a navíc sami sebe vystavovat nebezpečí trestního stíhání. Všichni svědci z okruhu působnosti Úřadu městské části Prahy [redacted] v naprosté shodě uvedli, že ze strany obžalovaného Ing. P. [redacted] neznamenal žádné projevy osobní povahy ve vztahu k projektu půdních vestaveb. Taktéž vypověděli, že neměli povědomí o tom, že by obžalovaný osobně znal některého z uchazečů o dostavbu a nájem půdních bytů. Přestože si slyšení členové Rady již nebyli schopni přesně vybavit průběh jednotlivých jednání a rozhodování související s předmětným projektem, shodují se přesto v tom, že pokud by při samotném jednání, potažmo v chování obžalovaného Ing. P. [redacted] zaznamenali cokoli neobvyklého, jistě by jim takový okamžik utkvěl v paměti. Skutečnost, že obžalovaný Ing. P. [redacted] v rámci realizace projektu půdních vestaveb komunikoval s pracovníky Úřadu městské části Praha [redacted] jež měli daný projekt, resp. jeho jednotlivé části na starost, není nikterak nestandardní. Jak již bylo shora uvedeno, z povahy samotné funkce obžalovaného coby místostarosty majícího za úkol kontrolovat činnost odboru majetku a investic vyplývá, že taková komunikace je obvyklá a v podstatě žádoucí, a to mimo jiné i s přihlédnutím k jednotlivým rozhodnutím Rady, jimiž byla obžalovanému uložena realizace některých schválených bodů vážících se k projektu vestaveb půdních bytů. S tím souvisí i návštěva obžalovaného objektu v D. [redacted] ulici č. p. 22, kdy je zcela logické, že obžalovaný jako zástupce investora daný objekt navštěvoval a kontroloval úroveň a pokročilost práce projektantů a stavební firmy. Sám obžalovaný Ing. P. [redacted] navíc ve shodě se svědkem V. [redacted] uvedl, že na stavbě byl řešit pouze technický problém související se zatékáním vody. Pro úplnost je třeba opětovně konstatovat, že každé usnesení Rady je koncipováno tím způsobem, že realizaci schválených výroků je vždy pověřena konkrétní osoba. Z usnesení Rady městské části Prahy [redacted] č. 781 a č. 785 ze dne 08.12.2009 přitom vyplývá, že v souvislosti s realizací půdních vestaveb byl takovou osobou právě obžalovaný Ing. P. [redacted].

V souvislosti se shora uvedenými skutečnostmi soud považuje za zásadní otázku rovněž zabývat se samotným procesem výběru jednotlivých kandidátů pro uzavření nájemních smluv a smluv o dostavbě ve vztahu k dotčeným půdním vestavbám. Na základě záměru Úřadu městské části Praha poskytnout půdní prostory k vybudování bytových jednotek v objektech B, C, D, O, V, V a S, který byl odsouhlasen usnesením Rady městské části Praha č. 785 ze dne 08.12.2009 a jímž byla zároveň jmenována komise pro otevírání obálek a vyhodnocení předložených nabídek, bylo svoláno zasedání zvolené komise, které se uskutečnilo dne 04.02.2010. Dle prezence byl u vyhodnocení přítomen obžalovaný Ing. P, dále Ing. arch. V, V a Mgr. J. B, kteří byli v rámci hlavního líčení slyšeni jako svědci. Ze zápisu z jednání je patrné, že komise hodnotila jednotlivé uchazeče přihlášené do výběrového řízení, mimo jiné tedy i zájemce o půdní byty v ulici D č. p. 22. Ze zápisu rovněž zřejmé, že zájem o byt č. 1 projevil pouze obžalovaný Ing. V, v případě bytu č. 2 měli zájem o jeho dostavbu a pronájem K, V, nyní F, a J. P. Na základě bodového ohodnocení zvítězila se značným předstihem K, V, neboť byla na rozdíl od druhého uchazeče schopna investovat vyšší částku v rámci dostavby, poskytnout více finančních prostředků na rekonstrukci výtahu a na rozdíl od J. P. byla hlášena k trvalému pobytu na území Městské části Praha. Na vyhodnocení výběrového řízení přitom nelze spatřovat nic nestandardního, když navíc oba slyšení členové výběrové komise shodně s obžalovaným uvedli, že v rámci vyhodnocení soutěže nedocházelo k žádným manipulacím, náznakům ovlivňování ani projevům osobní povahy ze strany obžalovaného Ing. P. Svědci se shodují v tom, že obžalovaný Ing. P. žádného z hodnocených účastníků výběrového řízení neprotěžoval a nežádal ostatní členy komise, aby své stanovisko přehodnocovali. Navíc takto vyhodnocený seznam budoucích nájemců musel být opětovně odsouhlasen Radou, tedy kolektivním orgánem Městské části Praha jehož byl obžalovaný pouze jedním z členů.

V souvislosti s podanou obžalobou nelze pochopitelně přehlédnout, že danou věc provází celá řada náhod a událostí, které mohou být v některých případech přinejmenším zarážející, zejména co do své četnosti, avšak stát se v obecné rovině skutečně mohou. Kupříkladu je dosti zvláštní, že obžalovaný Ing. V počal na podzim roku 2009 využívat ke svému bydlení pokoj v bytě obžalovaného Ing. P, se kterým se v té době ani osobně příliš neznal. K důvodům odchodu obžalovaného Ing. V z do Prahy se vyjádřil jednak sám obžalovaný a ve shodě s ním i jeho dcera a manželka tj. svědkyně K, F a E, V, jakož i jeho ošetřující lékařka MUDr. H, L. Touha po dočasné změně prostředí se tedy sama o sobě nikterak zvláštní nejeví. S přihlédnutím k majetkovým poměrům obžalovaného Ing. V, který byl v dané době ochoten poskytnout značné finanční prostředky na plánovanou dostavbu půdního bytu, se ovšem jeví jako zvláštní, že tuto bytovou otázku neřešil jiným způsobem, např. běžně dostupným nájmem malometrážního bytu či využitím ubytování hotelového typu, nýbrž se spokojil s jedním pokojem ve standardně velkém bytě obývaným dvěma dalšími osobami. Dne 21.01.2010 podal obžalovaný Ing. V přihlášku k trvalému pobytu na území Prahy neboť dle svého tvrzení vycházel z přetrvávající domněnky, že trvale by měl být každý hlášen tam, kde se skutečně zdržuje. Takový krok sám osobě tedy nelze obžalovanému Ing. V nikterak vyčítat, neboť se jedná o jeho zákonné a nepopíratelné právo. V kontextu s tím však nelze pominout fakt, že již dne 26.01.2010 se tentýž obžalovaný přihlásil do veřejné soutěže o budoucího nájemce bytu v D ulici č. p. 22 nacházející se na území Městské části Praha tedy v místě, kde obžalovaný Ing. P, u něhož v téže době Ing. V bydlí, vykonává funkci statutárního zástupce příslušné městské části, navíc majícího danou problematiku na starosti. Obžalovaný Ing. P nepopřel, že by spoluobžalovanému Ing. V poskytl informace týkající se

předmětné soutěže, nicméně obžalovaný Ing. V. [redacted] ve shodě se dvou dcerou, svědkyní K. [redacted] F. [redacted] uvedl, že zprvu se o možnosti podat přihlášku do soutěže dozvěděl od své dcery, která tuto informaci získala od jedné ze svých zákaznic z obchodu značky [redacted], kde byla v dané době zaměstnána.

Dle usnesení Rady městské části Praha [redacted] je patrné, že výběrové řízení pro budoucí nájemce zamýšleného projektu bylo schváleno dne 08.12.2009 a bezprostředně poté i uveřejněno na úřední desce Úřadu městské části Praha [redacted] tedy v době blížících se vánočních svátků, kdy lze důvodně předpokládat, že se s ohledem na předvánoční shon, čerpání dovolené apod. nebude o takto prezentované informace zajímat takový okruh osob jako v jiných částech roku. V rámci provedeného dokazování však nebylo nikterak prokázáno, že by nastavení časových podmínek zveřejnění záměru, včetně podmínek výběrového řízení pro budoucí nájemce bytů v rámci projektu půdních vestaveb bylo jakýmkoliv způsobem ovlivňováno obžalovaným Ing. P. [redacted]

Soud považuje za důležité rovněž poukázat na některé z podmínek výběrového řízení budoucích nájemců půdních bytů. Jedním z významných kritérií pro uchazeče bylo mimo jiné hlášené trvalé bydliště na území Praha [redacted]. Jak vyplynulo z výše citovaného zápisu výběrové komise, mohl soutěžitel za splnění této podmínky získat 10 bodů. Obžalobou je Ing. V. [redacted] kladeno za vinu, že si pro shora uvedenou podmínku účelově nahlásil trvalé bydliště u manželů P. [redacted]. Pakliže bylo obhajobou v této souvislosti argumentováno, že se obžalovaný Ing. V. [redacted], pokud jím učiněný krok měl vést pouze k navýšení jeho šancí ve veřejné soutěži, mohl za takové situace přihlásit k trvalému bydlišti na Úřadu městské části Praha [redacted] je třeba konstatovat, že členové komise, kteří přihlášky vyhodnocovali (vyjma obžalovaného Ing. P. [redacted]) nemuseli disponovat informací o tom, že adresa [redacted], kde byl obžalovaný Ing. V. [redacted] hlášen, je rovněž bydlištěm obžalovaného Ing. P. [redacted]. Oproti tomu by si jistě členové komise povšimli situace, kdy by některý z kandidátů měl jako trvalé bydliště uvedeno sídlo Úřadu městské části Praha [redacted]. Smyslem celého projektu měla být primárně řešení bytových potřeb občanů Městské části Praha [redacted] majících zájem žít na tomto území dlouhodobě a jejich podpora před jinými osobami. Je sice pravdou, že obžalovaný Ing. V. [redacted] v konečném důsledku ani nebyl v rámci výběrového řízení bodově hodnocen, neboť se pro předmětný byt č. 1 v D. [redacted] ulici č. p. 22 přihlásil jako jediný zájemce, nicméně tuto skutečnost nemohl v souvislosti s nutností veřejného vyhlášení podmínek soutěže předem nikterak předpokládat.

Na základě výsledků veřejné soutěže byla po předchozím souhlasu Rady formou usnesení č. 113 ze dne 02.03.2010 uzavřena dne 22.07.2010 Smlouva o výstavbě bytové jednotky č. 2232/2010 mezi Městskou částí Praha [redacted] a obžalovaným Ing. M. [redacted] V. [redacted], jakož i Smlouva o výstavbě bytové jednotky č. 2233/2010 mezi Městskou částí Praha [redacted] a K. [redacted] V. [redacted], nyní F. [redacted]. Nedlouho poté přitom došlo ke konsolidaci osobních a rodinných vztahů obžalovaného Ing. V. [redacted] v důsledku čehož obžalovaný pozbyl nejen zájmu žít i nadále v Praze, ale i zájmu o zamýšlenou dostavbu půdního bytu, a to přesto, že se jedná o byt – novostavbu v lukrativní pražské lokalitě, navíc v témže domě a na stejném patře, kde získala byt i dcera obžalovaného, trval žijící v Praze. Sama svědkyně K. [redacted] F. [redacted] v rámci své výpovědi mimo jiné uvedla, že by ve vysoutěženém bytě nebydlela pouze se svým manželem, ale že by zde poskytla ubytování i své neteři, která měla v krátké době začít studovat v Praze. Obžalovaný Ing. V. [redacted] tuto příležitost nevyužil a práva a povinnosti k bytu nepřevěděl na žádného ze svých rodinných příslušníků, nýbrž na jemu dosud neznámou osobu. Opět pouze tvrzenou shodou náhod obžalovaný Ing. V. [redacted] v téže době potkal svého známého, svědka PhDr. H. [redacted], který byl mimo jiné dlouholetým členem a předsedou poslaneckého klubu stejné politické strany jako obžalovaný Ing.

P██████, když svědek PhDr. H██████ ve stejné době, kdy obžalovaný Ing. V██████ pozbyl zájem o plánovanou dostavbu bytu v D██████ ulici, opět shodou náhod, sháněl byt pro svoji dceru. Na základě těchto okolností obžalovaný Ing. V██████ dne 20.08.2010 podal žádost o převod práv a povinností vyplývajících se shora citované smlouvy o výstavbě na Mgr. E██████ H██████, přičemž tato žádost, o jejímž schválení rozhodovala Rada městské části Praha██████ byla na program jednání tohoto kolektivního orgánu předložena obžalovaným Ing. P██████. Rada městské části Praha██████ pak svým usnesením č. 734 ze dne 19.10.2010 vyjádřila souhlas s převodem práv a povinností vyplývajících z uzavřené smlouvy o výstavbě bytové jednotky z obžalovaného Ing. M██████ V██████ na svědkyni Mgr. E██████ H██████. V této souvislosti je však třeba znovu konstatovat, že žádný ze slyšených členů tehdejší Rady nepotvrdil, resp. přímo vyloučil, že by v rámci projednání daného bodu obžalovaný Ing. P██████ kohokoliv ovlivňoval či se svým vlivem a postavením snažil při jednání Rady uplatnit nepřímo.

Další zásadní otázkou, kterou se soud v rámci dokazování byl nucen zabývat, byla skutečnost, zda financování vestavby půdních bytů na adrese Praha██████, D██████ č. p. 22 nepředstavovalo ze strany Městské části Praha██████ nadstandardní investici ve vztahu k identickým výstavbám realizovaným v téže době na ostatních Radou schválených adresách (B██████, Č██████, O██████, V██████, V██████ a S██████). V rámci Městskou částí Praha██████ vyhlášené veřejné soutěže zvítězila se svoji nejlevnější nabídkou stavební firma Entaze s.r.o., přičemž toliko obžalovaný Ing. V██████ a jeho dcera K██████ F██████, resp. svědkyně E██████ H██████ využili služeb jmenované stavební společnosti k dokončení výstavby bytů v D██████ ulici č. p. 22. Tímto krokem však k tomu, že je zpětně velmi obtížně zjistitelné (a to i v rámci předloženého stavebního deníku), v jakém sledu byly konkrétní stavební práce vykonány jednak pro Městskou část Praha██████ a jednak pro samotné nájemníky. Svědci Ing. J██████ M██████, Ing. P██████ S██████ a P██████ N██████, ve svých výpovědích potvrdili, že řada prací byla prováděna souběžně pro Městskou část Prahy██████ a pro budoucí nájemníky, a to nejen na adrese D██████ 22. Svědci S██████ a N██████ současně připustili, že byty v D██████ ulici byly v době jejich předání nájemníkům v pokročilejším stádiu dostavby, nežli ostatní objekty zapojené do předmětného projektu, nicméně tento stav byl podle jejich vyjádření vyvolán právě souběžně probíhajícími pracemi nad rámec projektu, které však byly technicky žádoucí s ohledem na dispozice bytu. Práce prováděné pro městskou část byly zachyceny ve výkazu výměr, jehož zhotovení měl na starosti projektant. Vyhotovení výkazů tímto způsobem potvrdil i další svědek, a to v přípravném řízení slyšený Ing. M██████ V██████, který doplnil, že byty v D██████ ulici byly vyhotoveny správně a naopak ostatní objekty byly městskou částí připraveny nedostatečně, neboť je nelogické, aby městská část nechala zhotovit např. příčky a nájemníci až posléze rozvody, které těmito příčkami vedou. Nálezací soud má tedy za to, že na podkladě provedeného dokazování nelze učinit jednoznačný závěr o jakékoliv manipulaci s výkazem výměr vázícím se k oběma půdním bytům v Praze██████, D██████ 22 ze strany obžalovaného Ing. P██████, který daný výkaz výměr sám nikterak nesestavoval, neboť to byla součást projektové dokumentace zpracované společností PM Partners s.r.o., resp. v rámci subdodávky společností ATELIER HESTIA s.r.o., což potvrdil mimo jiné i svědek Ing. P██████, který tuto dokumentaci osobně vypracoval. Projektová dokumentace, včetně výkazu výměr a tedy i předpokládaného rozsahu stavebních prací hrazených z finančních prostředků Městské části Praha██████ pro jednotlivé půdní byty pak byla schválena Radou městské části Praha██████ nikoli samotným obžalovaným Ing. P██████, který dle vyjádření slyšených členů tehdejší Rady rozhodovací proces tohoto kolektivního orgánu nikterak neovlivňoval. Na podkladě provedeného dokazování nelze současně činit jakýkoliv závěr o tom, že by objem finančních prostředků investovaných z rozpočtu Městské části Praha██████ do výstavby obou půdních bytů v D██████ ulici č.p. 22 byl ze strany Městské části Prahy██████ výrazně

nadhodnocen oproti finančním prostředkům souběžně investovaným do výstavby dalších půdních bytů v rámci téhož projektu.

V souvislosti s jednáním popsáním pod bodem II. obžaloby nelze současně pominout ani skutečnost, že vztah svědkyně Mgr. E. H. na kterou obžalovaný Ing. V. převedl práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy o výstavbě jednoho z bytů v D. 22, se synem obžalovaného Ing. P. je minimálně přátelský. Tento vztah, byť přátelský, je přitom natolik vřelý, že svědek J. P. ml. pomohl svědkyni Mgr. E. H. se stěhováním do bytu v D. 22, zařízením parkovací karty, připojením internetu a dokonce u ní několikrát přespál, když se dle jeho tvrzení v těsné blízkosti D. ulice nachází tělocvična, kterou svědek v dané době pravidelně navštěvoval. Za tímto účelem dle svých slov také častěji parkoval jím užívané terénní motorové vozidlo tov. zn. , žluté barvy, před domem Mgr. H. Je ovšem přinejmenším závažnější, že výskyt vozidla užívaného svědkem J. P. ml. byl před domem, ve kterém se nachází mimo jiné i byt svědkyně Mgr. H., zaznamenán i v pozdních nočních či naopak brzkých ranních hodinách, tedy v době, kdy lze jen obtížně předpokládat, že by se svědek P. ml. věnoval svým sportovním aktivitám.

Při hodnocení charakteru žalovaného jednání nelze pominout rovněž skutečnost, že v nájemní smlouvě na byt v D. 22 je zakotveno předkupní právo pro stávající nájemníky. Za daného stavu tak mohlo být lákavé nejen získat zvýhodněný nájem bytu větších rozměrů na dobu 20 let v lukrativní pražské lokalitě, ale i v brzké době získat tento nově zbudovaný byt do osobního vlastnictví, neboť již v době před uzavřením smluv o výstavbě byla zamýšlena privatizace bytového fondu Městské části Praha, která by se mohla týkat i bytového domu v D. ulici č. p. 22. V současné době je tento záměr již potvrzen, neboť nájemníci domu v D. ulici č. p. 22 byli dotázáni na souhlas s případnou privatizací. V souvislosti s otázkou privatizace bytového fondu Městské části Praha však nelze pominout vyjádření slyšených svědků Ing. Č., Ing. U., Ing. arch. V., Mgr. J. a P., tehdejších zastupitelů Městské části Praha a členů Rady, dle kterých se před komunálními volbami konanými na podzim 2010 o chystané privatizaci bytů diskutovalo pouze v obecné rovině, bez uvedení konkrétních nemovitostí, jichž by se tato privatizace mohla týkat, neboť takovéto konkrétní diskuse a seznamy bytových domů určených k privatizaci začaly vznikat až v průběhu roku 2011 a následně.

Tvrzení o tom, že se všechny shora uvedené kroky, deklarované jako pouhé opakované shody náhod, děly s úmyslem obžalovaného Ing. J. P. získat za pomoci obžalovaného Ing. M. V. zvýhodněný nájem obou nově zbudovaných půdních bytů na adrese Praha D. 22 pro své známé, stejně jako o tom, že obžalovaný měl již v době počátku realizace projektu půdních vestaveb, tj. nejpozději koncem roku 2009, informace o tom, že případně realizovaná privatizace bytového fondu bude týkat i domu v D. ulici č. p. 22, a proto zajistil prostřednictvím Rady Městské části to, že tyto byty získali jednak obžalovaný Ing. V., který svá práva a povinnosti k tomuto bytu následně převedl na dceru svého známého a současně dobrou známou syna obžalovaného Ing. P., zatímco druhý byt získá přímo dcera obžalovaného Ing. V., svědkyně K. F. je ryze spekulativní. Současně je třeba zdůraznit, že městská část v daném případě nestanovila žádné pravidlo, podle kterého by byli z možnosti účastnit se veřejné soutěže o získání půdních bytů vyloučeni rodinní příslušníci, přátelé či známí členů Rady městské části Praha tzn. že tím, že se obžalovaný Ing. P. osobně znal s obžalovaným Ing. V., kterým byl přímým účastníkem vyhlášené veřejné soutěže, nedošlo k porušení žádného rozhodnutí ani stanovených kritérií výběru. Ani shora uvedená kumulace několika možných náhod ve spojení s časovým sledem jednotlivých událostí přitom není

sama o sobě důkazem takové povahy, který by byl dostatečným argumentem pro učinění jednoznačného a nezpochybnitelného závěru o tom, že ze strany obžalovaných (resp. konkrétními projevy jejich jednání) v daném případě došlo k naplnění zákonných znaků konkrétní skutkové podstaty některého z trestných činů uvedených ve zvláštní části trestního zákoníku.

V souvislosti s tvrzením obžaloby o tom, že obžalovaní svým jednáním popsaným pod bodem II. způsobili Městské části Praha [redacted] majetkovou škodu nelze pominout závěry předložených znaleckých posudků z oboru ekonomika, ze kterých jednoznačným způsobem vyplývá, že zvoleným postupem, tedy zvýhodněným pronájmem půdních bytů, jejichž výstavba byla zčásti realizována z prostředků Městské části Praha [redacted] a zčásti z prostředků budoucích nájemců, došlo ke zhodnocení finančních prostředků investovaných Městskou částí Praha [redacted]. Z výsledků provedeného dokazování je nepopíratelné, že do výstavby obou bytů v Praze [redacted] D [redacted] ulici č. p. 22 byla ze strany městské části investována vyšší částka, než tomu bylo u ostatních, souběžně budovaných objektů. Výpověďmi svědků ani provedenými listinnými důkazy však nebylo prokázáno, že by vyšší investici do předmětných bytů požadoval obžalovaný Ing. P [redacted] nebo že by o její výši sám rozhodl. Rozpočet každé stavby byl nedílnou součástí projektové dokumentace, kterou zpracovaly společnosti PM Partners s.r.o. a ATELIER HESTIA s.r.o., a kterou opětovně schvalovala celá Rada městské části Praha [redacted]. Při zvoleném způsobu financování současně platila přímá úměra, tedy o co větší byla investice městské části, o to menší prostor byl dán pro uznatelné investice ze strany budoucího nájemníka, tzn. že na zvýhodněné nájemné byla započtena menší část peněžních prostředků, a tudíž byl dán menší prostor pro dosažení dlouhodobějšího pronájmu za výhodnějších podmínek. Pakliže by Rada schválila menší objem finančních prostředků přímo investovaných městskou částí, lze jednoznačně očekávat, že by si následná investice ze strany nájemců vyžádala vyšší objem prostředků, protože by se otevřel prostor pro případné sjednání smlouvy na pronájem půdního bytu za výhodnějších podmínek na dobu delší než 20 let. Účelnost a tudíž i uznatelnost finančních prostředků investovaných do dostavby půdních bytů jednotlivými nájemci přitom byla posuzována odpovědnými pracovníky Úřadu městské části Praha [redacted] nikoli samotným obžalovaným Ing. P [redacted]. Podle závěrů znaleckého posudku zpracovaného znaleckým ústavem Česká znalecká a.s. přitom zvoleným postupem realizace výstavby půdních bytů za finanční spoluúčasti městské části a budoucích nájemců, včetně jejich pronájmu těmto nájemcům za výhodnějších podmínek, který byl schválen Radou městské části Praha [redacted] nikoliv svévolně obžalovaným Ing. P [redacted], došlo k faktickému zhodnocení majetku městské části, tzn. že nebylo zjištěno, že by daným jednáním byla Městské části Praha [redacted] způsobena jakákoliv majetková škoda.

Závěrem tak lze ve vztahu k bodu II. obžaloby konstatovat, že v rámci provedeného řízení nebylo žádným relevantním způsobem jednoznačně prokázáno, že by obžalovaný Ing. J [redacted] P [redacted] za pomoci obalovaného Ing. M [redacted] V [redacted] zneužíval svého vlivu spojeného s výkonem funkce zástupce starosty Městské části Praha [redacted] pro oblast investic a majetku či starosty této městské části v souvislosti s realizací projektu vestaveb půdních bytů, konkrétně bytů na adrese Praha [redacted] D [redacted] 22. Žádným z provedených důkazů nebylo jednoznačným a nepochybným způsobem prokázáno, že by obžalovaný Ing. P [redacted] neoprávněně zasahoval do stanovení kritérií veřejné soutěže nebo vyhodnocení podaných nabídek na získání těchto bytů. Jak již bylo uvedeno výše, obžalovaný Ing. V [redacted] byl současně jediným uchazečem o půdní byt č. 1 v D [redacted] ulici č. p. 22, čímž ani nebyl dán jakýkoliv prostor pro jeho případné upřednostnění před jinými zájemci. V průběhu řízení nebylo nikterak prokázáno ani případné ovlivňování členů Rady městské části Praha [redacted] ze

strany obžalovaného Ing. P. [REDAKCE] v jakékoliv fázi jejího rozhodování v rámci realizace daného projektu.

Nalézacímu soudu tak s ohledem na nastalý stav důkazní nouze nezbylo než postupovat podle zásady „in dubio pro reo“, tedy v pochybnostech ve prospěch, a oba obžalované ve smyslu § 226 písm. a) tr. řádu zprostit podané obžaloby v plném rozsahu, neboť v daném případě nebylo jednoznačným a nepochybným způsobem prokázáno, že se skutky tak, jak jsou popsány pod body I. a II. obžaloby Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 sp. zn. 2 ZT 65/2012 a pro které jsou oba obžalovaní trestně stíháni, skutečně staly. Městský soud v této souvislosti rovněž odkazuje na nález Ústavního soudu ČR č. IV ÚS 154/02, dle kterého je na místě uplatnit zásadu „in dubio pro reo“ tehdy, pokud soud po vyhodnocení všech v úvahu přicházejících důkazů dospěje k závěru, že není možné se jednoznačně přiklonit k žádné ze dvou rozporných výpovědí nebo k žádné ze skupiny odporujících si důkazů, takže zůstávají pochybnosti o tom, jak se skutkový děj ve skutečnosti odehrál. Uvedený závěr soudu o tom, že nebylo jednoznačně a nade vší pochybnost prokázáno, že se oba skutky staly tak, jak jsou popsány v jednotlivých bodech obžaloby, přitom nikterak neznamená, že se tyto skutky fakticky nemohly stát. Uvedeným závěrem nalézací soud pouze deklaruje objektivní stav věci v podobě důkazní nouze, kdy se nepodařilo shromáždit dostatek jednoznačných a přesvědčivých důkazů, které by svědčily o vině obžalovaných, přičemž je základní zákonnou povinností soudu jako orgánu činného v trestním řízení objektivně zjistit skutečný skutkový stav věci a tudíž vinu obžalovaných jednoznačným a nezvratným způsobem prokázat. Soud při své rozhodovací činnosti o trestném činu takové povahy a společenské závažnosti, jakým trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 tr. zákoníku (resp. § 158 tr. zákona) a porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 tr. zákoníku (resp. § 255 tr. zákona) bezesporu je, nesmí vycházet toliko z pouhých domněnek, dohadů, hypotéz či určité míry přesvědčení, které nejsou podloženy žádnými relevantními důkazy, ať přímými či uceleným řetězcem důkazů nepřímých.

Na základě všech výše uvedených skutečností, zejména s ohledem na to, že se nepodařilo zajistit dostatek důkazních prostředků, které by ve svém souhrnu jednoznačně a nezvratně prokázaly vinu obžalovaných, nezbylo soudu, než za užití zásady „in dubio pro reo“ rozhodnout podle § 226 písm. a) tr. řádu a obžalované Ing. J. [REDAKCE] P. [REDAKCE] a Ing. M. [REDAKCE] V. [REDAKCE] zprostit obžaloby v celém rozsahu, neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky popsané pod body I. a II., pro něž jsou oba v současné době trestně stíháni.

V případě poškozené Městské části Prahy [REDAKCE] která se řádně a včas připojila se svým nárokem na náhradu škody, soudu s ohledem na zprošňující výrok ve vztahu k jednání, kterými jí měla být předmětná majetková škoda způsobena, nezbylo, než jmenovanou poškozenou ve smyslu § 229 odst. 3 tr. řádu zcela odkázat s uplatněním jejího nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a to též proto, že

příslušný výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v dané lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného.

Odvolání má odkladný účinek. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

V Praze dne 12. ledna 2015

JUDr. Tomáš Durdík
předseda senátu

za správnost vyhotovení: